

A photograph of a man in a dark blue shirt working with pottery in a workshop. He is leaning over a workbench, shaping a piece of clay. In the foreground, there are several finished pottery items, including a large vase and a shallow bowl. The background shows a tiled wall with a floral pattern.

**10η ΠΑΛΛΕΣΒΙΑΚΗ
ΕΚΘΕΣΗ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ**

**ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΣ
30/7 - 31/8/2005**

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ & ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΛΕΣΒΟΥ
ΔΗΜΟΣ ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΥ**

ΠΑΛΛΕΣΒΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΥ: 10 ΧΡΟΝΙΑ

Όπως φανερώνει και ο τίτλος αυτού του μικρού σημειώματος η Έκθεση Κεραμικής του χωριού μας μετρά πια την πρώτη δεκαετία της, δηλαδή έχει συμπληρώσει ένα επαρκές χρονικό διάστημα που δίνει σε όλους μας τη δυνατότητα να κάνουμε κάποιες σκέψεις για το γεγονός αυτό, το οποίο αποτελεί πια μια κανονικότητα για τα Μανταμαδιώτικα καλοκαίρια μας.

Αυτό λοιπόν είναι το πρώτο που πρέπει να επισημάνουμε. Η Έκθεση Κεραμικής είναι ένα κανονικό γεγονός, ένας θεσμός, όπως πιο επίσημα αυτό λέγεται. Ήταν μια καλή ιδέα της κοινοτικής αρχής, συνεχίστηκε από την προηγούμενη δημοτική αρχή, συνεχίστηκε όμως και όταν μια άλλη δημοτική αρχή ήλθε στα πράγματα. Τί σημαίνει αυτό; Πρώτα-πρώτα ότι υπάρχουν πράγματα για τα οποία συμφωνούμε οι πολλοί και κατά συνέπεια μπορούμε να τα αποδεχόμαστε, να τα συνεχίζουμε, να τα βελτιώνουμε. Παράλληλα αυτό σημαίνει ότι η κεραμική, η αγγειοπλαστική είναι για τον Μανταμαδιώτη ένα γνώριμο στοιχείο, ένα στοιχείο στο οποίο πολλοί κάτοικοι αναγνωρίζουν το παρελθόν τους, τους δικούς τους ανθρώπους, τα μέσα που τους προσέφεραν μια ελάχιστη δυνατότητα επιβίωσης και παράλληλα μια πρωτόγονη, έστω, δυνατότητα καλλιτεχνικής έκφρασης. Εάν, λοιπόν, ισχύουν οι διαπιστώσεις αυτές είναι πια πολύ δύσκολο η Έκθεση Κεραμικής να υπονομευθεί από τους Μανταμαδιώτες ως στοιχείο ξένο και αδιάφορο, να τεθεί στη γωνία και να ατονίσει και κατά τούτο πιστεύω ότι έχει εξασφαλίσει αρκετά ακόμα χρόνια επιβίωσης.

Το δεύτερο σημείο που μπορούμε να παρατηρήσουμε είναι ότι ενδεχομένως η έκθεση πρέπει σιγα-σιγά να αρχίσει να πλαισιώνεται από κάποιες παράλληλες εκδηλώσεις. Με άλλα λόγια να αποτελέσει το επίκεντρο γύρω από το οποίο θα μπορούσαν να λάβουν χώρα και άλλα δρώμενα, τα οποία άμεσα ή έμμεσα σχετίζονται με την κεραμική και την αγγειοπλαστική. Σκέπτομαι τη, επιτόπου λειτουργία ενός εργαστηρίου, την έκθεση βιβλίων με συναφές περιεχόμενο, την πραγματοποίηση και πάλι μιας ημερίδας με θέμα την αγγειοπλαστική αλλά και τις νεότερες καλλιτεχνικές τάσεις που ακολουθούν οι κεραμιστές του χωριού μας, την πρόσκληση κεραμιστών από άλλα μέρη εκτός Λέσβου, κάποιους μαθητικούς «πλήνους» διαγωνισμούς κ.λπ. κ.λπ.

Όμως κλείνοντας το σημείωμα αυτό δεν πρέπει να παραλείψω την φεινή καινοτομία, που ασφαλώς δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητη. Ύστερα, λοιπόν, από δέκα χρόνια στην έκθεση του χωριού μας, μαζί με τους Έλληνες κεραμιστές εκθέτουν και κάποιοι Τούρκοι ομότεχνοί τους. Να, λοιπόν, το κοινό πεδίο δράσης που ανοίγει μια νέα προοπτική. Και προέρχονται οι Τούρκοι φίλοι μας από δύο μέρη των απέναντι παραλίων που είναι τόσο σημαντικά και για την κεραμική και για το χωριό μας. Τσανάκαλε και Αϊβαλί είναι οι τόποι αυτοί. Το πρώτο είναι φορτισμένο με την μεγάλη παράδοση της κεραμικής που έφθασε σε προχωρημένα αισθητικά πεδία ώστε τα προϊόντα της να αποτελέσουν συλλεκτικά και μουσικά εκθέματα. Για το δεύτερο δεν χρειάζονται πολλά λόγια. Όλοι ξέρουμε τι σημαίνει Αϊβαλί για τον Μανταμάδο, τη Λέσβο γενικότερα.

Τι όλα αυτά και πολλά άλλα που δεν είναι της ώρας, αλλά που θα μπορούσαμε τώρα ή αργότερα να τα πούμε γύρω από ένα τραπέζι γραφείου ή καλύτερα καφενερίου, πιστεύω ότι η καλύτερη συλλογική ευχή για την έκθεσή μας είναι το «Καλά εικοσάχρονα».

PANLESVIAN CERAMICS EXHIBITION OF MANDAMADOS: 10 YEARS

As the title says, of this small note, the Ceramics Exhibition of our village is now counting its first decade, meaning it has completed an adequate time which gives all of us the possibility to spare some thoughts about this event which is now a regularity for our summers in Mandamados.

That is the first thing we must point out. The Ceramics Exhibition is a proper event, an institution, as it is formally said. It was a good idea of The last community committee, it went on by the previous municipal committee and it continued when the new municipal committee took over. What does this mean? First of all that there are things which we all agree on and consequently we can accept them and continue them by improving them. At the same time this means that ceramics, that pottery is for the resident of Mandamados a Familiar feature, an element which many people recognize their past in, their families, the means which provided them with the capability of survival and still a primitive, at least, potential of artistic expression. If then, these ascertainment are valid it is now very unlikely that the ceramics exhibition to be undermined by the people of Mandamados as a foreign element and indifferent for it to be left in the corner and to languish, and this I believe has reassured its many years of survival.

The second element which we can notice is that eventually, the exhibition must slowly begin to be surrounded by some other events. In other words it should be the center around which other events could take place which are indirectly or directly related to ceramics and pottery. I am considering the function of a workshop, a book exhibition with relevant content, but also the new artistic waves, which the ceramists of our village use, the inviting of potters from other areas outside the island of Lesbos, some student pottery competitions etc, etc.

On closing this note I must not leave out this year's novelty which definitely must not pass by unnoticed. After ten years of the exhibition in our village along with the Greek potters we also have some of their Turk fellow-artists. This is where the common area of action opens up new perspectives. And our turkish friends come from two places of the coast across from us which are so important both for ceramics and our village. Chanakale and Ayvali are these two places. The first is Known for its great tradition in ceramics which has reached advanced aesthetic areas, that their creations are collector's and museum items. For the latter not many words are needed. Every one knows what Ayvali means to Mandamados and Lesbos in general.

For all of the above and many more which are not of moment but now on later on we could talk about them sitting around an office desk or better on a table at a café. I believe that the best joint wish for our exhibition is «May you reach twenty years».

